

Už se vracím do vinic pod Pálavou, smutek ztrácím, den je malou

oslavou,

v duši mír i ostny bodláků, ve čtyři ráno kouká slunce do mraků

.

A to mám rád, když se noci mění v den vlhkou hlínu a kříž za Mikulovem.

Můžu stát a křídla roztáhnout, zavřít oči, možná letět, možná plout.

R: A tak vítám léto, je tak blízko nás,

další nádherný lé-to je blízko mě i Vás.

Už s vracím a jdu horou vysokou ke svým štacím, letí kachny oblouhou,

k jezerům, kde hoří láskou pár, a nebo k ohni, kde kluci mlátí do

kytar.

Malíř den počkal na vítr co vál a Liščí kopec už líp nenamaloval,

je tolik krás, co nejdou obejmout, zavřu oči, můžu letět, můžu plout.